

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπας ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἐξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΣΟΥΤΣΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΚΛΟΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἡ δημοτικὴ ἐκλογὴ Ἀθηνῶν δὲν ὁμοιάζει τὰς λοιπὰς τοῦ κράτους· ἔχει ἰδίαν χροιάν, ἄλλοιαν ἐκείνων, γενικωτέραν. Ἐκεῖ εἶνε πάλιν μεταξὺ ἀντιμαχομένων πολιτικῶν μερίδων, συγκειμένων ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης, τῆς αὐτῆς ποιότητος, ἡ δὲ ἑκάστας αὐτῆς οἷα καὶ ἂν ἦνε, ἀπλὴν ἀλλαγὴν προσώπων θὰ ἐπιφέρῃ καὶ οὐδὲν ἄλλο· ἐδῶ ὅμως εἶνε μάχη μεταξὺ δύο τάξεων, διαφορουσῶν καθ' ὅλα ἀπ' ἀπ' ἀλλήλων, τῆς ἐργατικῆς, τῆς ἐμπορευομένης, τῆς ἀποτινύουσης φόρους, τῆς ἐργασθεῖσης ὑπὲρ τοῦ τόπου, τῆς γνησίας ἐλληνικῆς, καὶ τῆς ἐπιδιωκούσης διὰ τοῦ πλούτου τῆς νὰ ἐπικαθῇ ἀποτόμως ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ λαοῦ, νὰ σύρῃ αὐτὸν εἰς τὸν βόρβορον, εἰς τὴν διαφθοράν, εἰς τὴν ἐξαχρεώσιν, ὅπου αὕτη κυλίσται· εἶνε πάλιν μεταξὺ τῆς κατισχύσεως τοῦ ἀστοῦ, τοῦ ζυμῶνοντος τὴν γῆν διὰ τοῦ ἰδρώτός του, καὶ τοῦ ἀχορέστου τυχαίου διαδότη, τοῦ καταδοκούντος νὰ εὕρῃ τὸν ἐργάτην κεκοπιακότα, καταβεβλημένον, ὅπως ἀπομάσῃ τὸν ἰδρώτά του καὶ τὸν μεταβάλλῃ εἰς καλλωπιστικὸν ἄρωμα.

Διὰ τοῦτο ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀθηνῶν εἶνε σοβαρωτέρα, ὑψηλοτέρα τῶν λοιπῶν τοῦ κράτους, τὸ δὲ ἀποτελεσμα αὐτῆς θὰ λύσῃ ἐν κοινωνικὸν ζήτημα.

* * *

Ἐκ προσιμίων ὁμως θεωροῦμεν τὸ πρόβλημα τοῦτο λε-

λυμένον· μαντεύομεν τὰ ἐκ τῆς κάλπης ἀποτελέσματα, κρίνοντας ἐκ τῆς προχθεσινῆς ὑπὲρ τοῦ κ. Σούτσου διαδήλωσεως τοῦ ἰδίως ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἐργατικὴν τάξιν, καθ' ἣν ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ἐκλογεῖς τῶν Ἀθηνῶν ζῶσι, κινουμένοι, αἰσθάνονται, ἔχουσι πλήρη τὴν συναίσθησιν τῆς ἀξίας τῆς ψήφου των καὶ τοῦ κινδύνου ὃν διατρέχουσιν ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν κερδοσκοπικῶν ὀρνέων, τῶν ἐχόντων ὡς θεῶν των, ὡς ἐρωμένῃ των, φιλίαν των, τὸ χρῆμα, τὸ χρῆμα.

Δὲν ἦτο αὕτη διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ κ. Σούτσου, ἀλλὰ ράπισμα κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἐθεώρησαν τοὺς δημότας Ἀθηνῶν ἄθροισμα τυχαίων ὄντων, ἀγώγια κινουμένων διπῶν· ἦτο ἐξέγερσις λαοῦ συναισθανομένου τὴν κατ' αὐτοῦ γενομένην προσβολὴν ἐκ μέρους ἐκείνων, οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ πρὸ τῆς κάλπης θὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ ἡ ἀριστερὰ κλισιν τοῦ ἀναλόγως τοῦ νομισματικοῦ βάρους ὅπερ ἐπιθέτουσιν ἐπ' αὐτῆς. Ἀληθῶς ἐνὸς βλέπει τις τοιαύτας εὐγενεῖς ἐξεγέρσεις, τοιοῦτον ὄγκον συναισθήσεως, πολιτικῆς ἠθικῆς, τοιαύτην ἐκχείλισιν αἰσθηματικῆς ἐξάψεως, δικαιούται νὰ θαυμάζῃ τὸ ποῖόν τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοῦ, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἐνέχει ἐν ἑαυτῷ τοιαῦτα ὑγιᾶ αἰσθήματα διαυγῆ. Εἶχε κλονισθῇ ἡ πεποίθησις ἡμῶν περὶ τούτων ἐν ἐντυπώσει ἡμῶν τάξεώς· τινος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ λαοῦ φαينوμένης, ἐν ἣ δυστυχῶς διακρίνονται πλείστοι νέοι, ἀλλ' ἡ προχθεσινὴ διαδήλωσις ἀπέδειξεν ὅτι εἰς τὰ ἐργατικά στρώματα, εἰς τὰ βῆθη τοῦ λαοῦ, ὑπάρχει ἑδαφος στερεόν, ἀκλόνητον, δυνάμενον νὰ ἀποκρούσῃ

πάντα, ἐπιδιώκοντα τὴν ὑποδούλωσιν τοῦ φρονήματος αὐτοῦ, ζητούντα νὰ ἐξευτελίσῃ πᾶν εὐγενὲς αἰσθημὰ του.

Ἐκ προοιμίων λοιπὸν συγχαιρομεν τοὺς δημότας Ἀθηνῶν, πεποιοῦτες ὅτι, ἂν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν κατῆγεσκον σφοδρὸν ράπισμα κατὰ τῆς χρυσοκαθηλικῆς τάξεως, πρὸ τῆς κάλπης θὰ τοὺς κατασυντρίψωσιν, διδάσκοντες αὐτοὺς ὅτι διὰ τοῦ χρήματος τῶν δύνανται νὰ τρώγῃσι, νὰ πίνωσι, νὰ ὀργιάζουσιν, οὐχὶ ὥς καὶ νὰ ζητῶσι νὰ διαφθεύρῃσι δι' αὐτοῦ τὸ φρόνημα τοῦ κοινοῦ συνάμα δὲ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τῶν Ἀθηνῶν δῆμους θὰ γίνωσιν ὑπόδειγμα ὅπως προετοιμασθῶσιν καὶ οὕτω κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν πλουτοκρατικῶν ὥτινες ἐκδιωκόμενοι ἐνταῦθεν θὰ καταφύγῃσιν ἐκεῖ, ὡς ἤρξαντο ἤδη καταφεύγοντες.

Λυκαθητινός.

Η ΤΡΙΤΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Χθὲς, ἑορταζομένων τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ὡς ἂν ᾔθελον καὶ διὰ τῆς ἐκλογῆς ἀκόμη τῆς ἡμέρας νὰ νίψωσι τὰς χεῖρας ἀπὸ πάσης ἀποδομένης αὐτοῖς δωροδοκικῆς ἢ δωροληπτικῆς ιδιότητος ἐν Ἀγαθοπολικῇ ἀπλότητι, — χθὲς λοιπὸν ἐξετέλεσαν καὶ οἱ Μελάδες τὴν μεγάλην διαδήλωσίν των, μόνοι αὐτοὶ κύριοι τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως μετὰ τὰς ὑπὸ τῶν δύο ἄλλων μεσίδων διαδηλώσεις τῆς προτεραίας, διὰ νὰ δικαιωθῇ ὑπερὸν ὁ γνήσιος λαὸς τῶν Ἀθηνῶν μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων σαρκασμῶν δι' ὧν ἐχαιρέτιζε τὴν διάβασιν τῆς μεγάλης, πομπῆς νὰ συγκαταλέγῃ καὶ τὸν ἐξῆς: αἰόλοι ἀντάμα, καὶ ὁ κασιδιάρης χῶρις!

Χθὲς λοιπὸν ἀπὸ τὴν μία, ἀπὸ τὰς δύο ἤρχισαν νὰ συναθροίζωνται πρὸς τὴν θύραν τοῦ κ. Μελά ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους θ' ἀποτελῆτο ἡ διαδήλωσις. Καὶ μολταῦτα μέχρι τῆς τετάρτης καὶ ἡμισείας οἱ μαζευόμενοι παρέμενον ἐκεῖ ἀκίνητοῦντες, μὴ ὄντες ἔτι ἐν ἀπαρτίᾳ πρὸς μεγάλην περιπατητικὴν διαδήλωσιν, μεθ' ὅλην τὴν συνδρομὴν τὴν ὁποῖαν παρείχον παρ' αὐτοὺς καὶ περὶ αὐτοὺς ἀξιόσεβαστοι ὅμιλοι ἀκάκων περιέργων καὶ οὐδετέρων.

Ἐπὶ τέλους ἐλυπήθη ὁ Θεός, καὶ ἰδοὺ κρότοι ἀμαξῶν καὶ ἀντίκρουσμα σημαίων τοὺς ἐγκαρδιώνει, μετὰ τὴν μακρὰν ἀγωνιώδη προσδοκίαν των. «Οἱ Πατησιώταις! οἱ Πατησιώταις!» φωνάζουν καὶ προβάλλουν κατὰ σειρὰν ὀκτὼ ἐννέα ἀμάξια μὲ καμμιὰ σαρανταρία: σείουν σημαίας, κτυποῦν νταούλια καὶ ζουρνάδες, ζητοκραυγάζουν ὁ κ. Παναγῆς Κυριακὸς μὲ τὸ ὑψηλὸν του καπέλλον, τὰ ματογυῶλια του, καὶ μὲ τὴν πεπονηρευμένην φυσιογνωμίαν του, ἐπιφαίνεται ἐν μέσῳ τῶν ἀναμενόντων, κάμνει τὰς βόλτας του δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Ἀλλὰ δὲν ξεκινοῦν ἀκόμη. Τί διάβολο! Ἀφοῦ ἡ διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ἦτο τοιαύτη ὁποῖα ἦτο, ποῖα ἔπρεπε νὰ ᾔνε διαδήλωσις τοῦ μέλλοντος δημάρχου Μελά, ὅπως τὸν ἐθυμιάζαν χθὲς καὶ τὸν ἐζητωκραύζον; Ἐν τούτοις ἔπρεπε νὰ κινήθουν ἡ κίνησις ὠφελεῖ εἰς τὰ μεγάλα ψύχη ἄλλως ἢτο κίνδυνος νὰ μείνουν παγωμένοι.

Μία ἄλλη φωνὴ ἀκούεται: οἱ Πλακιώταις! καὶ νὰ μὴ ὀμᾶς Πλακιωτῶν μὲ τὰς σημαίας των. Μερικαὶ ἀμάξαι καταφθάνουν ἀκόμη, φέρουσιν μεσίτας καὶ σαράφιδες τὸ κονδύλιον τῶν ἀμαξῶν τί ἀδρὰ ποῦ θὰ κοστίζῃ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Μελά! Μερικοὶ κομψευόμενοι νεανίσκοι ἐπιδεικνύουσιν ἀπὸ τῶν παραθύρων τοῦ ὑποψήφιου τὰ μεγάλα των ἀναστήματα! Ἐπὶ τοὺς ἤχους τῆς ζουρνδικῆς ὀρχήστρας αἱ σημαῖαι παρατάσσονται πρὸ τῆς οἰκίας ὀφειλομέν νὰ ὁμολογή-

σωμεν ὅτι διακρίνονται ἐπὶ φιλοκάλῳ καὶ πολυτελεῖ διασκευῇ μόνον διὰ τὰς σημαίας των δικαιούνται νὰ ὑπερηφανεύωνται, ἂν ὅχι διὰ τὴν σημαίαν των.

Κατ' ἐκείνας τὰς στογμὰς ἐτελεῖτο λυσσώδης διανομὴ πρὸς τοὺς ἐκεῖ παρισταμένους λευκῶν τινῶν χαρτίων μὲ τὸν τίτλον «Ἀπανθίσματα τοῦ Μὴ Χάνεσαι» καὶ τὴν ὑπογραφήν «Φιλόδημος. «Πάρε καὶ σύ!» «Ὅριστε, Κύριε!» «Παίρνετε!» Καὶ ἐξηκολούθει τὸ μοῖρασμα, δωρεὰν καὶ ὑποχρεωτικῶς προσφερόμενα.

Ἄλλο κονδύλι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κ. Μελά! Τί δὲ περιείχον τὰ διανεμόμενα ἐκεῖνα χαρτῖα οὔτε θέλομεν, οὔτε καταδεχόμεθα, ἀλλ' οὔτε ἐνθυμούμεθα καλὰ καλὰ νὰ εἰπωμεν λέγομεν μόνον ὅτι εἶνε συνέχεια τοῦ πρώτου, εἰς τι μέρους τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*, κυκλοφορήσαντος ἀπὸ τοῦ καὶ φαύλου τὴν ἐπίνοιαν παραρτήματος, καὶ παραπέμπομεν καὶ δι' αὐτὸ τοὺς ἀγνώστους μας εἰς τὸ προχθεσινὸν ἄρθρον **Ματαιοπονεῖτε** τοῦ Καλιβάν. Καὶ νὰ! συμπληρεῖ τὴν παραταξιν ἐρχομένη ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἐπίσημος, ἢ ὀρχηστρική τοῦ κόμματος, τὸ κέντρον τῆς ἐπιδείξεως προχωρεῖ ὁ σημαιοφόρος κρατῶν αὐτὴν εἰς τὸ δεξιὸν τοῦ χέρι, ἐνῶ εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ φιλοστόργως συμπτύσσει τὴν διανεμομένην κατὰ τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* ἀτιμίαν. Ὡστε ἡ διαδήλωσις ἀπευθύνεται μᾶλλον ὅχι ὑπὲρ τοῦ κ. Μελά, ἀλλὰ κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* ἀπόδειξις τῆς ἠθικῆς παραζάλης τὴν ὁποῖαν προξενεῖ εἰς τὰς ἐνόχους καὶ διεφθαρμένους ἢ κρῖτα καὶ γενναῖα δημοσιογραφία, ὥστε νὰ καταστῶσιν ἐν ἀπελπισίᾳ εἰς τοιαύτας ἀνοήτους καὶ ἀκολάστους ἐκδικήσεις.

Ἐπὶ τέλους, ἢ οὕτως ἢ ἄλλως, πρέπει νὰ ξεκινήσουν. Προκατάρχεται δὲ ὁ κ. Μελάς ἀπὸ τοῦ παραθύρου του συνιστῶν εἰς τοὺς μέλλοντας αὐτοῦ συμπεριπατητάς τάξιν, εὐκοσμίαν, καὶ δὲν ξέρω τί. Ὑστερα ὁ Κυριακὸς ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ Μελά καταλαμβάνει μίαν καρέκλαν, ξεδιπλώνει ἓνα χαρτί, καὶ ἀρχίζει τὴν ἀνάγνωσιν λόγου περὶ πεποιθήσεως, καὶ λαϊκῆς κυριαρχίας, καὶ πολιτεύματος καὶ ἀληθοῦς ἐλευθερίας. Ἡ θέα τῆς ἀπὸ τοῦ χειρογράφου ἀντλήσεως τῆς ρητορικῆς εὐφύας τοῦ πάλαι ποτὲ δημάρχου ἀνακαλεῖ ἀκουσίως εἰς τὴν μνήμην τοὺς ἐπικηδεύους ρήτορας, συντείνουσιν πρὸς τοῦτο δίκην ἐξαπτερύγων κηδεῖας καὶ τῶν πέριξ σημαίων.

Καὶ ξεκινοῦν. Ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἀμάξας, ὡς τόσα ἄρματα θράμβου τὴν ὀπισθοπορεῖν δὲ συνιστῶσιν ἐφ' ἀμάξης ἀκολουθοῦντες οἱ τέσσαρες τραυματισθέντες ἐν Κηφισίᾳ, τίς οἶδεν ὑπὸ τίνος ἀτυχοῦς ἐπινοίας συρθέντες νὰ περιφέρωσιν, ἐπὶ σκοπῷ ἴσως διεγέρσεως τοῦ οἴκου καὶ τῆς ἀγανακτήσεως, τὰ τραυματισμένους καὶ κωμικῶς περιδεδεμένα κεφάλια των, ἀλλ' ὑφιστάμενα μόνον οἱ ἀτυχεῖς τὰ σκώμματα καὶ τοὺς γέλωτας τῶν ἀφελῶν καὶ φιλοσκορμῶντων κατοίκων τῆς Πλάκας ἢ τοῦ Ψυρρῆ, τῶν θεωμένων τὴν παρέλκιν τῆς ἰλαροτραγωδίας ταύτης.

Ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος προχωροῦσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Φιλελλήνων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν Πλάκα. Ἀλλ' ἐκεῖ, καθὼς καὶ εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Ἁγίου Φιλίππου ἢ ὑποδοχὴ των δὲν ἦτο τόσῳ εὐνοϊκῇ. Τοῦλάχιστον οἱ ἔχοντες τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀποτελῶσι τὴν ὀπισθοφυλακὴν ἤκουον πολλὰ ἀπὸ τοῦ παρατασσομένου ἐνθεν καὶ ἐνθεν κατὰ τὴν διάβασίν των, πρὸς τὰ ὁποῖα, φυσικὰ, ἠναγκάζοντο νὰ καφεύουν. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ γυναῖκες ἔπαιζον ἐξαιρέτα τὸ μέρος των εἰς κραυγὰς καὶ εἰς ἐνδείξεις συμπληρείας καὶ ἀντιπαθείας.